

الدفتري الثالث

فیدی نووسرا

۱۰/۴/۱۱۰

مولوی کرا

خانہ ۱۰۲

فیدی کرا، مولوی زور سید

معدنی

خوبیست نوبم چونه چنگ کرد
خالوت چاکه در کاره نو کرد

دیده واده سیل هوزه پوناون
در فصل بزم نوشای دوناون

وشنغ بازم ساری بیگی
ساری باو بود قشقل تنگ

وشنه وادت شنه وشی اهای و غیر
شوقه و طوق بای تاکه پوی بر

مائیای مینت سر او کوی
معدنی بر کوی سر او چیره

فازن آخ ووخ ناپا در نولای
دلکنا ب پیر جام خیمه پوز

اوجم و بر بوی عنقا رشتم
چو کت وشت با بریش کوشتم

چهره خشی وادت نرش کوی
دلک بللا و سب جو به وفاد صیدنی

نوع الوده انکم کروی تا خفزان
کبختی و کجست جوده تا ماسد ران

ارویون سفده پرخ به پرخ
نوبوی شنوی با کوبللاخ ندماح

ملان سره ران کوران مردان
بازر خان نوزنغ و فغانان مردان

چینی از ایشی پوسر تا وادمان
مخالم و علم سیران امان

من كلام مولانا محمد حنفی الاعلیٰ

بلیغے کورہ ہجران بالاش
گر سر محروم توڑہ کہ بالاش

اہر دن بے طور موت ابر دل
میلکت ماندن ہے مکن خجیل

از زدیارن وارہ کو امن
الود آخر او او ناما من

دولتہ کہی وصل یا نوالن
جاریو تردیدن بالان محالن

لادوم و شکر و الطافان
بہ اولادہ بو نبوتان

تو توشہ ہم ہمت تو توشہ
رازت تو توشہ کو توشہ اول منزل
آخرا سفران رخصلا دوران
متلا ہے پایان تو توشہ دوران

کہ از بوجون بو ادنیاباد
بایونہ بین گرون ازاد

می شونہ ناال حوش اور دہ بو
لکرا انسانت کید از دہ بو

یابا سنہ بو سیل دیم نقر
لیم کردات برو ہے

جہنت زحمت لکھا کبٹ بو
کفحات و غار ضم ایش بو

با کردہ بوت دل بو یوزہ اول تنک
دقت شانہ و دلان بے خدناک

بیلہ پیل

